

да ти се случи това, и ти би ме зърналъ, та би се избавилъ отъ голѣма отговорностъ.

Забитиятъ се засмѣ, а също и тая Ерменка, която сѣдѣше срѣщу насъ, се усмихна на тая оригинална шега. Но сега, като ни съгледа, какъ вървимъ по улицата преоблѣчени до-негдѣ, свѣтнаха ѝ очитѣ; тя ни позна, — по кѣто умно същество — обжрна си тутакси главата на друга страна, и съ това ни даваше да разберемъ, че нѣма какво да се страхуваме отъ нея. Трѣбва чудомъ да се е чудила, какъ и тъквизъ шегѣ могатъ ненадѣйно да станатъ живи истини.

Подиръ това, като слѣдвахме да вървимъ на нѣколко крачки единъ-слѣдъ-други, слѣзохме до-на малкиятъ мегданъ на пристанището, гдѣто имаше много хора и много шумъ. Тукъ ни дочака „башъ-каикчиятъ“, и ни показа единъ кайкъ. Ние сѣднахме и поржчѣхме на превозачѣтъ, да ни искара на Едикуле, като се склонихме безъ много расправии, да му платимъ колкото бѣше поискалъ, т. е. едина-десетъ гроша.

Боже мой, чудни ли ме впечатлѣния обзеха, кога плува кайкътъ по гладката, кѣто огледало, върхнина на морето, и кога, нѣрвѣ пѣтъ подиръ двѣ години и половина черно тъмнуване, се осѣтихъ пакъ подъ крилото на чудесната — по-вече чудесна, отъ гдѣ-да-е другъдѣ — природа! Отъ дѣсна страна, покрай самото море, се простираше бѣлата твърдиня на Константиновий градъ, а надъ нея блестяха на-около сводеветѣ и минаретата на джамшитѣ и другитѣ паметници, — отъ лѣва страна се прѣсели бѣлитѣ села по азийскій брѣгъ, а до него се издали и цѣфнали отъ морето едно-по-друго — седемъ хубавички островчета. Около насъ плуваха варки, а по-нататѣкъ, изъ мряморното море, надули бѣли платна кораби и